

*Siinattua adventin ja joulun
aikaa Sinulle, ystäväni!*

"Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa, vaan kastelevat maan, niin käy myös sanan, joka minun suustani lähtee: se ei tyhjänä palaa vaan täyttää tehtävän, jonka minä sille annan." (Jes. 55:10-11)

Miten kaunis ja puhtaan valkoinen onkaan juuri satanut lumi! En kyllästy katselemaan ja ihaillemaan ikkunastani avautuvaa lumista maisemaa. Onhan siitä jo seitsemän vuotta, kun olen viimeksi nähnyt tällaista.

Lumi-kuvaa käytetään Raamatussakin. Jumala vakuuttaa, että hänen sanansa saa aina jotakin aikaan, niin kuin saa aikaan maahan satanut lumikin. Tämä Jesajan välittämä viesti Jumalalta on rohkaissut lukemattomia Sanan julistajia vuosisatojen ajan; myös Japanin kaltaisessa maassa, jossa julistettu Sana vain harvoin tuntuu tuottavan toivottua tulosta.

"Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme." (Joh. 1:14). Sana onkin Jeesus! Ristillä näytti siltä, että hänenkin työnsä olisi täysin epäonnistunut. Golgatan kumpua kasteli Jeesuksen punainen veri. Sen veren vaikutus on kuitenkin mittaamaton. Se on paljon suurempi kuin runsaimmallakaan lumella. Jos jo lumi täyttää sille annetun tehtävän, niin monin verroin enemmän Jumalan Pojan veri täyttää sille annetun tehtävän. Mikä se on?

Hirveisiin synteihin syyllistynyt Daavid rukoili Jumalaa: *"Vihmo minut puhtaaksi iisopilla ja pese minut lunta valkeammaksi"* (Ps. 51:9). Mikä rohkea pyyntö! Voisiko sellainen pyyntö ikinä tulla hyväksytyksi ja ylipäänsä olla mahdollista toteuttaa edes Jumalalle?!

"Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra." – *"Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi."* Tämä oli selvittelyn lopputulos (Jes. 1:18). Kuinka ihmeessä Daavid sai kuin saikin sen, mitä pyysi? Toisaalta taas: jos Daavid sai, niin minäkin voin saada! Voisiko sen parempaa joululahjaa olla kuin tulla pestyksi lunta valkeammaksi!!

Siihen on vain yksi peruste, mutta – Jumalalle kiitos – se riittää: Jeesuksen veri. "Jos me vaellamme valossa (siis tunnustamme syntimme kuten Daavid psalmissa 51), niin kuin hän itse on valossa, meillä on yhteys toisiimme ja *Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä* (1 Joh. 1:7). Siispä: Valkoista Joulua meille kaikille!

Jeesus-sana ei palannut tyhjin käsin takaisin taivaaseen ylösousemuksensa jälkeen. Hänen käsissään ja jaloissaan on naulojen arvet, jotka todistavat Isälle, että koko ihmiskunnan synnit on nyt sovitettu. Etenkin näin joulun alla Herra varmastikin odottaa ja toivoo sitä, että mekin pyytäisimme itsellemme samaa joululahjaa kuin Daavid. Sitä ei ole missään myynnissä. Se on lahja. Se on yksin Herralta Jeesukselta vastaanotettavissa.

Midorigaokan seurakunnan jouluvalmistelut

Vasemmalla koristellaan kuusta ja oikealla ripustetaan jouluvaloja pihapuuhun.

On ollut ilo saada terveisiä Midorigaokasta ja kuulla, kuinka he valmistautuvat jouluun ilman kirkolla asuvaa lähettiäkin. Vastuupastori, Yashiron seurakunnan Aoto, on ollut sairaalassa, mutta nyt jo osittain töissä. Parhaimpiin uutisiin kuuluu se, että oikeanpuoleisessa kuvassa selkä kuvaajaan päin näkyvä yli 80-vuotias mies on alkanut käydä säännöllisesti kirkossa. Hän on rouva T:n mies, jonka pelastumisen puolesta T-san on rukoillut kymmeniä vuosia.

Ilo oli myös kuulla, että seurakunta aikoo jatkaa minun aloittamaani kynttiläkirkkoperinnettä. Sen he ovat suunnitelleet pidettäväksi jouluaattona ja pyysivät siihen minultakin pientä tervehdystä. Kynttiläkirkko on erityisesti ei-kristittyjen naapureiden tavoittamista varten. Edeltävänä sunnuntainakin, 18.12., on kutsukokous, kun seurakunnassa aiemmin palvellut pastori Ogano vaimoineen saapuu vierailulle. Vaimo on sellisti ja hän ystävineen pitää silloin pienen konsertin jumalanpalveluksen yhteydessä. Myös joulupäivän jumalanpalvelus on poikkeuksellinen. Silloin saarnaajana on eläkkeellä oleva pastori Okazaki, joka oli töissä seurakunnassa ennen minua. Se jumalanpalvelus on samalla seurakunnan 50-vuotisjuhlajumalanpalvelus. Seurakunnan 50-vuotisjuhlajulkaisun kokoaminenhan oli minun viimeisimpiä töitäni Midorigaokassa. Rukoillaan Jumalan siunausta ja apua näissä tilaisuuksissa palveleville ja niihin – toivottavasti ensi kertaakin – osallistuville ei-kristityille.

On aika kiitosten

Tässä viimeisessä ystäväkirjeessäni Teille, rakkaat ystävät ja hyvät nimikkoseurakunnat, haluan kiittää teitä siitä uskollisuudesta, jota olette osoittaneet kylväessänne Jumalan sanaa Japanin maaperään yhdessä minun kanssani. Jotkut Teistä ovat lukeneet näitä kirjeitäni, rukoilleet ja tukeneet taloudellisestikin työtä alusta asti eli jo runsaat 40 vuotta. Syksyn aikana olen saanut tavata useita Teistä seurakuntavierailujeni aikana. Syksy olikin antoisaa ja virkistävää aikaa juuri noiden tapaamisten ansiosta. Niistä jäi hyvät muistot. Kiitos teille kaikille ja myös niille, joita en ole vielä tavannut! Liitän alle muutamia välähdyksiä syksyn kohtaamisista.

Tässä olen renkaani pitkäaikaisten (täydet 40 vuotta!) ”sihteereiden” tai kirjeeni postittajien kanssa heidän kodissaan Oulussa. He myös antoivat minulle kyydin nimikkoseurakuntaani Pudasjärvelle, jossa vierailin lokakuun puolivälissä. Kiitos teille omasta ja koko kirjeiden lukijakunnan puolesta! Jeesus palkitkoon teille palvelutyönne.

Vasemmalla Tuuli ja Paula edustamassa Parkanon seurakunnan lähetyksystäviä. Seisomme Parkanon kirkon portailla jp:n jälkeen 30.10.

Jämsän seurakunnan lähetyksystäviä Jämsänkosken kirkolla jp:n jälkeen 20.11.

Jämsän seurakunnan lähetyssihteeri Mari Vainio oli suunnitellut minulle täyteläisen viiden päivän ohjelman, johon sisältyi myös kouluvierailuja, yhteensä viidellä koululla, mistä mahdollisuudesta olin erityisen kiitollinen. Valitettavasti vain Mari sairastui juuri sen viikon ajaksi. Hänen sijastaan minun kanssani kouluja kiersivät Pauliina Tyllillä yhdessä Hanna-tyttären kanssa (kuvassa vasemmalla) sekä lähetyispastori Minna Teräväinen. Tyllilät ovat olleet Kaukasiassa Kylväjän lähetteinä. Heitä vastapäätä kuvassa näkyy Liisi Niemelä, Kylväjän entinen Etiopian lähetti. Liisin oikealla puolella taas ovat rakkaat ystäväni Raija, Teuvo ja Raili.

Vaasan suomalaisessa seurakunnassa pääsin vierailemaan 1. joulukuuta. Ennen lähetyksen joulujuhlaa sain lounastaa yhdessä muutaman uskollisen Kylväjän työn tukijan ja esirukoilijan kanssa: Vasemmalta Riitta Kurttila (ollut itsekin Kylväjän lähettinä Bangladeshissa) sekä Anja ja Timo Holmlund. Kiitos Herralle heistä ja monista, monista muistakin lähetyksystävien pienistä arvokkaista soluista ympäri Suomea!

Itselleni on ollut ilo saada kirjoittaa näitä kirjeitä ja välillä jakaa niissä työn tuskaakin teille. Rukouksenne ovat kantaneet ja kannatelleet kaikissa vaiheissa. Olette todella olleet tekemässä tätä työtä yhdessä kanssani. Ja Jeesus on ollut ja on edelleen meidän ja jokaisen omansa kanssa ”joka päivä maailman loppuun asti” (Matt. 28:20), niin kuin hän lupaa lähetyksessä viimeisinä sanoinaan. Jäämme odottamaan hänen paluutaan.

Toivottavasti sitä ennen saamme kuitenkin tavata vielä monta kertaa myös täällä maan päällä. Tervetuloa käymään täällä Vantaan Simonmetsässäkin, jos ja kun liikutte täällä päin! Eläkepäiväni alkoivat joulukuun alusta, ja ainakin tässä vaiheessa tuntuu hyvältä ajatella, että edessä on runsaasti vapaata aikaa. Tikkurilan seurakuntaan tutustuminen on päässyt hyvin alkuun ja on ollut mukava löytää sieltä uusia tuttuja. Jätin auton talviseisontaan, mutta kesällä sillä olisi taas kiva ajella...

Muutama sana talousasiaa

Kannatusrenkaani tilanteesta loka-marraskuussa voitte lukea tämän kirjeeni liitesivusta, jolla asiaa valottavat apulaislähetysohjaaja Hanna Lindberg ja Japanin työaluevastaava Tapio Pokka. Jos haluatte minun jälkeeni olla edelleen tukemassa Japanin lähetystyötä Kylväjän lähettien kautta, niin voin suositella teille liittymistä joko Tuomas ja Mari-Kaisa Auvisen perheen tai Juri ja Johanna Perendin perheen renkaaseen. Perendit ovat olleet kentällä jo vähän pitempään. Auviset ovat vasta aloittelemassa työtä, niin että etenkin heidän renkaaseensa kaikki lisätuki otetaan kiitollisena vastaan.

Molempien perheiden ystävä- tai ”uutiskirjeen” voi kyllä tilata omaan sähköpostiinsa tai paperisenakin kotiinsa siitä riippumatta, tukeeko heitä myös taloudellisesti vai ei. Kirjeen saajille lähetetään automaattisesti (ja ilmaiseksi) myös neljä kertaa vuodessa ilmestyvä Kylväjä-lehti. Jos asia kiinnostaa sinua, ota yhteyttä Kylväjään. Puhelinnumeron ja sähköpostiosoitteen näet edellisen sivun lopusta tai sitten voit hoitaa asian menemällä Kylväjän kotisivulle www.kylvaja.fi .

Nyt toivotan sinulle ja kaikille läheisillesi

Rauhallista ja riemullista Vapahtajamme Syntymäjuhlaa

sekä

Oikein Siunattua Uutta vuotta!

T. lähettinne *Lea*

P.S. Jäipä tekemättä se, mistä olin haaveillut. Olin nimittäin haaveillut siitä, että tämän joulun alla, tällä viimeisellä kerralla, lähettäisin teille jokaiselle renkaani jäsenelle oman henkilökohtaisen joulutervehdyksen eli paperisen kiitoskortin. Täytyy vain todeta, että haaveeksi se jäi. Toivon siis, että voit pitää tätä kirjettäni samalla henkilökohtaisena tervehdysenä ja kiitoksena juuri Sinulle!